

اثرات میزان مصرف ازت و برخی عناصر میکرو (روی و مس) بر قابلیت انبارداری پیاز خوراکی در کشت بهاره

محسن خدادادی، جلال رستگار، سید علی موسوی زاده، حیدر نیا منش

به ترتیب عضو هیئت علمی بخش تحقیقات سیب زمینی و پیاز مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج، هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی، عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان شرقی، عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال کرج

نظر به اهمیت کمیت و کیفیت تولید پیاز و تعیین مناسب ترین میزان مصرف کود و اثرات آن بر انبارمانی پیاز این تحقیق بر روی پیاز رقم قرمز آذرشهر با هدف تعیین بهترین میزان های مصرف کود ازته، سولفات روی و سولفات مس بر روی قابلیت

فیزیولوژی پس از برداشت - پوستر

انباری محصول پیاز این تحقیق به مدت دو سال (۱۳۸۳ و ۱۳۸۴) در کرج و نیشابور و یک سال (۱۳۸۴) در تبریز اجرا گردید. میزان مصرف ازت از منبع اوره و غلظت محلول پاشی با عناصر روی و مس از منبع سولفاتی به ترتیب به عنوان فاکتور اصلی در سه سطح، فاکتور فرعی در سه سطح و فاکتور فرعی در سه سطح در نظر گرفته شد. در این تحقیق با توجه به سطوح فاکتورهای آزمایش، در مجموع ۲۷ تیمار در هر تکرار در نظر گرفته شد و بررسی روی تیمارها در یک طرح اسپلیت پلات بر پایه بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار انجام گرفت. محصول پس از برداشت در انبار به مدت سه ماه نگهداری گردید و صفات انباری مانند درصد جوانه زنی، درصد تلفات وزنی، درصد ماده خشک و عملکرد مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت. صفات جوانه زنی، تلفات وزن تر و درصد ماده خشک در دو مرحله (مرحله اول ۴۵ روز و مرحله دوم ۹۰ روز پس از انبار مانی) ثبت گردید. به منظور ارزیابی اقتصادی طرح، ابتداء از روش بودجه‌بندی جزئی، اقتصادی بودن یا نبودن جایگزین نمودن هر یک از تیمارها را به جای سایر تیمارها بررسی نموده، سپس با استفاده از تجزیه و تحلیل ارجحیت سرمایه‌گذاری و نرخ بازده نهائی سرمایه‌گذاری، برترین تیمار در هر منطقه برای طول دوران انبارداری مشخص گردید. نتایج نشان داد که در کرج و نیشابور مصرف ازت به میزان بیشتر از نیاز خاک اگرچه موجب افزایش معنی دار عملکرد محصول گردید ولی در صد جوانه زنی نهایی را نیز به طور معنی دار افزایش داد. پاشش سولفات روی به میزان ۱۰ در هزار در هر دو منطقه مذکور موجب کاهش در صد جوانه زنی گردید. در تبریز اثرات مشخص از مصرف عناصر به ویژه عناصر میکرو به دست نیامد که علت آن می‌توان به وضعیت خاک محل تحقیق که موجب جذب نشدن عناصر شده است مربوط دانست. نتایج تحلیل اقتصادی نشان داد که برترین تیمار بعد از انبارداری به مدت ۹۰ روز برای مناطق کرج و نیشابور $N_2Zn_2Cu_3$ و تبریز $N_1Zn_1Cu_1$ بوده است. به عبارت دیگر در مناطق کرج و نیشابور مصرف ازت ۵۰٪ بیشتر از نتایج به دست آمده از آزمون خاک و کاربرد ۵۰۰۰ ppm روی و ۱۰۰۰۰ ppm مس، و در تبریز مصرف ازت بر اساس نتایج به دست آمده از آزمون خاک و بدون کاربرد عناصر میکرو، بیشترین تأثیر را در قابلیت انبارمائی پیاز بعد از ۹۰ روز داشته است.